

heder, gør ikke baggrunden for at handle mere sikker. Man siger i bemærkningerne til forslaget, at der vil være tale om 2 mio. m³ jord, og så ved ingen endnu, præcis hvor langt disse store mængder jord skal transporteres. Det er altså uholdbart.

Vi mener altså, at lovforslaget bør falde af flere årsager og ikke mindst, fordi det skal hastes igennem. Det finder vi ikke rimeligt. Men også fordi det i sin nuværende form har nogle mangelfulde oplysninger og beregninger, og – det vil jeg understrege igen – det bliver altså ikke bedre af, at det nævnes, at de mangler. Vi kan ikke gå ind for forslaget, når det er sådan.

Vi er i Venstre selvfølgelig interesseret i, at miljøet får det godt, så det er ikke det, der er problemet. Og vi må også sige, at netop af denne årsag har lovforslaget også større relevans i sammenhæng med det påtænkte lovforslag om forurenede jord.

På baggrund af det fremførte skal Venstre derfor anbefale ministeren at trække lovforslaget tilbage – det mener vi ville være det allerbedste – og eventuelt fremsætte det sammen med den påtænkte lovpakke i forbindelse med hele Jordudvalgets betænkning. Det vil gøre, at vi kan se det i en helhed, og det synes vi altså både forslaget og miljøet fortjener.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Vi må hermed konstatere, at Venstre, som jo ellers gerne vil tale om, at man går meget stærkt ind for at beskytte grundvandet, ikke vil gå ind og tage fat på et så stort problem, som der ligger her.

Det har jo netop vist sig, at deponering af forurenede jord i råstofgrave er en meget stor risiko, fordi forureningen kommer så tæt på grundvandet, da der er en direkte forbindelse. Der er altså her en åbning og en kanal ned til grundvandsressourcen. Det er det, der skal gøres noget ved nu, og det er et problem, som har eksisteret igennem længere tid.

Så er det for mig ganske uforståeligt, at Venstre, som jo også gerne vil varetage landbrugets interesser, ikke kan se, at der her kan blive et problem for landbruget. Konsekvensen af det må være, at landbruget, som anvender vand fra de vandindvindingsområder, der her er tale om, åbenbart ikke har noget problem med at skulle anvende forurenede vand, som er forurenede fra en råstofgrav.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Efterhånden ville man jo også blive overrasket, hvis Venstre kunne tilslutte sig et miljøforslag, og det finder jo altså heller ikke sted her.

Jeg vil godt stille Venstre et spørgsmål: Mener Venstre, at der er et problem med forurenede jord i råstofgrave, hvor vandspejlet ligger så tæt på overfladen?

Og så vil jeg da også helt sådan stille og roligt – som nu jeg kan gøre det – spørge, om Venstre nogen sinde har hørt om forsigtighedsprincippet, eller er det et nyt ord? Jeg tror nok, det sidste er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu skal jeg ikke vejlede i, hvilken konklusion SF skal drage med hensyn til, hvad Venstre mener eller ikke mener, men blot sige, at vi ikke her fra Folketingets talerstol yderligere behøver at forklare, hvilken omsorg vi nærer for miljøet. Det er velkendt i dette land.

Det, der er problemet, er imidlertid, at regeringen selv, hvis man læser hele bilaget og alle bemærkningerne igennem, dokumenterer, at en lang række undersøgelser og beregninger endnu ikke er foretaget. Ja, man siger endda, at en række af dem skal ligge klar, når lovforslaget engang kommer i 1997. Det er jo halsløs gerning, men det skyldes jo, at man skal skynde sig at vise flaget for et eller andet, og det er ikke rimeligt. Det er jo ikke noget, der lige er opstået. Må jeg minde om, at man jo heller ikke i dag må placere forurenede jord i de her råstofgrave.

Problemet i det her lovforslag er, at når man taler om det, siger man, at der nok er nogle, der placerer noget jord, som skulle være ren, men som nok er let forurenede. Nu med alle de skøn forstår vi det såmænd så udmærket, for vi synes bestemt, man skal kere sig om det, men det skal ses i en helhed.

Eva Møller (KF):

I fremsættelsestalen til dette lovforslag anfører ministeren, at regeringen er af den opfattelse, at der er behov for en samlet lovgivning om jordforurening, og at Jordudvalgets betænkning er et godt grundlag herfor.

Iværksættelsen af en samlet, ny regulering af jordforureningsområdet forudsætter imidlertid, at der gennemføres et betydeligt analyse- og udviklingsarbejde, f.eks. fastsættelse af kriterier og grænseværdier for jord, bedre analyse- og